

Знаете ли, кой бѣше човѣкътъ, когото човѣчеството оплакваше?

Най-великиятъ отъ великиятъ въ неговото време всесвѣтски писатели. Най-голѣмиятъ апостолъ на истината, доброто и труда. Човѣкътъ, който учеше хората да се обичатъ като братя, да си помагатъ и да се жертвуватъ единъ за другъ. Човѣкътъ, който съ дѣла подкрепяше своето учение.

Великъ писателъ и проповѣдникъ за възрастните, Толстой бѣше незамѣнимъ наставникъ и учителъ и на децата, които обичаше съ цѣлата си душа. Въ едно свое писмо ето какъ той изразява тая своя обичъ: — Азъ бихъ предпочелъ да живѣя въ свѣтъ съ порочни хора, но между които да има деца, отколкото въ свѣтъ съ светци, но безъ деца.

Толстой е написалъ много книги за голѣми и малки; писалъ е до самата си смърть. И неговите книги сѫ преведени и прѣснати по цѣлия свѣтъ, дето има училища и библиотеки.

Велико е неговото слово, още по-велико е неговото учение за любовта между хората, още по великъ е неговиятъ животъ като истински човѣкъ. Той винаги е билъ подкрепа на бедните и нещастните, утешителъ на страдалците, благъ наставникъ на неуките. Дори и на смъртното си легло той плаче не за себе си, а за нещастните. Последната му въздишка била отъ правена къмъ тѣхъ. Срѣдъ ридания той едвамъ изрекълъ: „На земята има милиони хора, които страдатъ — защо се занимавате само съ мене?“

Въ горната книжка, повечето въ кѫси разказчета и случки, се разправя животътъ на тоя великъ дѣдо. Книжката е написана леко и увлѣкательно и заслужава да се прочете отъ всѣки прогимназиаленъ ученикъ. Книжката е илюстрована.

Разни.

Окаменѣлъ човѣшки трупъ. Неотдавна въ Северна Америка е открито едно рѣдко явление: окаменѣлъ трупъ на човѣкъ, който е живѣлъ нѣколко вѣка преди откриването на Америка.

При разкопките на една медна рудница билъ намѣренъ трупътъ на една индианка. Той билъ затрупанъ съ металически останки и прѣсть. Трупътъ билъ запазенъ почти напълно. Кожата на тѣлото не била сбърчена, нито подута. Поритъ върху нея ясно се различавали, и мускулите добре се виждали. По сгърченено-изкривената уста и напрегнатите очни мускули могло да се сѫди, че жената е преживѣла ужасни мѣсяци преди смъртта си. Навѣрно тя се е задушила, като е работила въ рудницата. Мѣстността, дето е намѣренъ трупътъ, е богата съ сѣра и едно медно съединение. Всичките тѣкани на тѣлото били пропити съ тия минерални вещества и се втвърдили.